

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Петролеум 2021“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини сьомої статті 41 Кодексу України з процедур банкрутства

Київ
29 квітня 2026 року
№ 97-1(I)/2026

Справа № 3-246/2025(492/25)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Філюка Петра Годосьовича – головуючого,
Кичуна Віктора Івановича – доповідача,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Петролеум 2021“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини сьомої статті 41 Кодексу України з процедур банкрутства.

Заслухавши суддю-доповідача Кичуна В.І. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Товариство з обмеженою відповідальністю „Петролеум 2021“ (далі – Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням

перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) частину сьому статті 41 Кодексу України з процедур банкрутства (далі – Кодекс).

Відповідно до частини сьомої статті 41 Кодексу:

„7. Боржник, власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника, власник корпоративних прав боржника, а у випадках, передбачених законодавством, – третя особа протягом провадження у справі про банкрутство з метою погашення вимог кредиторів та закриття провадження у справі мають право задовольнити всі вимоги конкурсних кредиторів відповідно до реєстру вимог кредиторів, крім неустойки (штрафу, пені).

Для одночасного погашення всіх вимог кредиторів арбітражний керуючий зобов'язаний надати особі, яка виявила намір погасити вимоги кредиторів, реєстр вимог кредиторів.

У разі задоволення всіх вимог кредиторів, крім неустойки (штрафу, пені), господарський суд ухвалою закриває провадження у справі про банкрутство. Вимоги щодо неустойки (штрафу, пені) вважаються погашеними, про що господарський суд зазначає в ухвалі“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що частина сьома статті 41 Кодексу суперечить статті 8, частинам першій, четвертій статті 41, частині першій статті 55, пункту 9 частини другої статті 129, статті 129¹ Конституції України.

1.1. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає таке.

Товариство вважає, що суди неправильно застосували частину сьому статті 41 Кодексу, та обстоює позицію, що її застосування спричиняє втручання у право власності кредитора, „який має легітимні майнові очікування на виконання судового рішення про стягнення коштів, що забезпечуються державою“, а також „призводить до порушення принципу обов'язковості судових рішень, що є однією із важливих складових принципу правової визначеності й права на справедливий суд“.

Товариство вважає, що застосування судами у його справі частини сьомої статті 41 Кодексу „призвело до фактичного нівелювання обов’язковості судового рішення <...> в частині стягнення неустойки (штрафу)“.

Обґрунтовуючи свої твердження, суб’єкт права на конституційну скаргу посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, рішення Конституційного Суду України, а також на судові рішення у його справі.

2. Розв’язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України керується таким.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб’єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); копія остаточного судового рішення у справі суб’єкта права на конституційну скаргу має бути засвідчена в установленому порядку судом, що його ухвалив (абзац десятий частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

З аналізу змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що Товариство, наводячи аргументи щодо невідповідності Конституції України (неконституційності) частини сьомої статті 41 Кодексу, фактично звело їх до незгоди із ухвалою суду першої інстанції про закриття провадження у справі про банкрутство та чинним юридичним регулюванням питання щодо закриття провадження у справі про банкрутство у разі задоволення всіх вимог кредиторів з одночасним обов’язковим визнанням вимог кредиторів щодо неустойки (штрафу, пені) погашеними.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не обґрунтував тверджень щодо невідповідності Конституції України (неконституційності) частини сьомої статті 41 Кодексу, чим не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України також установила, що всупереч вимозі абзацу десятого частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ копію остаточного судового рішення у справі Товариства засвідчив не Верховний Суд, а Господарський суд Київської області. Засвідчення копії остаточного судового рішення у справі Товариства не тим судом, який ухвалив судове рішення, є формальним недоліком та підставою для повернення конституційної скарги автору клопотання, як це передбачено абзацом першим частини третьої статті 57 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6, абзацу десятого частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Петролеум 2021“ щодо відповідності Конституції України (конституційності)

частини сьомої статті 41 Кодексу України з процедур банкрутства на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**